

γαυριᾶς ὁ, Ἀθῆν. Χίος — Π.Νιρβάν., Γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτ., 115 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαυριᾶω, δι' ὃ ἰδ. γαυριᾶζω. Βλ. Σ.Ψάλλτ., Ἀθηνᾶ 26 (1914), Λεξικογρ. Ἀρχ., 58. (Διὰ τὸν σχηματισμόν, πβ. καὶ τὸ ἀνάλογον ἀγαπᾶς, ὁ).

1) Ἀνὴρ ἐπιρρεπὴς εἰς τὰ ἀφροδίσια, βινητιῶν Χίος — Λεξ. Δημητρ. 2) Παιδίον ζωηρὸν μέχρις ἀφοβίας, εὐφυὲς καὶ πολύτροπον Ἀθῆν. — Π.Νιρβάν., Γύρω ἀπὸ τὸν ἔρωτ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Δημητρ. : «Ὁ γκρεμισμένος μανδρότοιχος ἔγινεν εἰς τοὺς γαυριᾶδες θεωρεῖον πρώτης σειρᾶς» Π.Νιρβάν., ἐνθ' ἄν. (Ἡ σημ. ἐπεκράτησεν ἐκ τῆς χρήσεως τῆς λ. εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν «Ἀθλίων» τοῦ V. Hugo ὑπὸ τοῦ Χίου Ἰ. Σκυλίτση, ὅστις ἀπέδωκε δι' αὐτῆς τὸ Γαλλ. ga-vroche· βλ. Σ. Ψάλλτ., ἐνθ' ἄν.)

γαύριασμα τό, Κῶς — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γούβριασμα Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γαυριᾶζω, παρ' ὃ καὶ γουβριᾶζω.

Ὁ γενετήσιος ὄργασμός ἐνθ' ἄν. Συνών. βαρβατίλα 2, γαύρα 2β, γαυριασμός.

γαυριασμός ὁ, Κῶς Σάμ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαυριᾶζω.

Γαύριασμα, ὁ ἰδ.

γαυρίδι (I) τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαῦρος καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίδι.

Γαυράκι, ὁ ἰδ.

γαυρίδι (II) τό, Κεφαλλ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Τὸ ζωῦφιον ἱούλος ὁ ἀμμώδης (iulus sabulosus), τῆς οἰκογενείας τῶν ἱουλιδῶν (iulidae), τῆς τάξεως τῶν μυριαπόδων (myriapoda), συσπειρούμενον πάντοτε ἐν ὄψει κινδύνου. Συνών. κουλλουρίδα, πολυποδαροῦσα, χιλιποδαροῦσα. 2) Συνεκδ., πᾶν τὸ οἰονεὶ σμικρυνθέν, τὸ συνεσταλμένον ἢ συρρικνωμένον : Μ' ἔκαμε τὸ κρύο γαυρίδι. Πβ. γαυριδιᾶζω.

γαυρίδι (III) τό, Πελοπν. (Ὀλυμπ.) γουβρίδι Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαύρα, παρ' ὃ καὶ γούβρα, κατ' ἀναλογικὸν σχηματισμὸν πρὸς τὸ ἀντίστοιχον ἀρχίδι.

Κατὰ πληθ. συνήθως, αἱ φοβῆται τῆς γουρούνας ἐνθ' ἄν. : Ἐμουνουχήσαμε τὴ γουρούνα μας καὶ τῆς βγάλαμε τὰ γουβρίδια τῆς Τριφυλ.

γαυριδιᾶζω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαυρίδι (II) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιᾶζω.

Ἀμετβ. καὶ μετβ., μικραίνω, ὑφίσταμαι συστολὴν ἢ συρρικνωσιν ἕνεκα ὑπερβολικοῦ ψύχους ἢ ἀσθενείας : Τὰ δάχτυλά μου γαυρίδιασαν ἀπὸ τὸ κρύο. Τὰ πορτοκάλια γαυρίδιασαν ἀπὸ τὴν ξηρασία. Τὸ κρύο μὲ γαυρίδιασε. Συνών. γαυρώνω (II).

γαυρίζω ἀμάρτ. γαυρίζω Μακεδ. (Χαλκιδ.) γουβρίζω Πελοπν. (Μεθών.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαύρα, παρ' ὃ καὶ γούβρα.

Γαυριᾶζω 4, ὁ ἰδ. ἐνθ' ἄν. : Γαύρις ἢ π'τάνα! Χαλκιδ. Γουβρίζει ἡ γουρούνα Μεθών. Συνών. γαυρομανῶ 1, γαυρομαχῶ, γαυρώνω (I), γυρεῦω, ζητῶ, κανλώνω.

γαυρίλα ἡ, Πελοπν. (Μάν. Πύλ.) γουβρίλα Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαύρα, παρ' ὃ καὶ γούβρα, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίλα.

Ἡ ἐκ τοῦ κάπρου ἀναδιδομένη δυσσομία κατὰ τὴν περίοδον τοῦ γενετήσιου ὄργασμου ἐνθ' ἄν. Συνών. βαρβατίλα 1, καπρίλα.

γαυρίτσι τό, Ἐρεικ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαῦρος ἢ γαυρί καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσι.

Γαυράκι, ὁ ἰδ.

γαυριώνω Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. γαυριῶ.

Γαυριᾶζω 3, ὁ ἰδ.

γαυρόγαττα ἡ, ἀμάρτ. γουβρόγαττα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαύρα, παρ' ὃ καὶ γούβρα, καὶ γάττα.

Ἡ ἐν γενετησίῳ ὄργασμῳ εὐρισκομένη γαλῆ : Λυσσάξανε οἱ γουβρόγαττες τώρα τὸ Γενάρη.

γαυρογάτιουλο τό, ἀμάρτ. γουβροκάτσουλο Πελοπν. (Λογγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαύρα, παρ' ὃ καὶ γούβρα, καὶ γαττούλι, παρ' ὃ καὶ κατσούλι.

Κατὰ μεταφ. χρήσιν, νέος (ἢ νέα) δεικνύων σκανδαλώδη ἔρωτικὸν ὄργασμόν : Χάσου, γουβροκάτσουλο!

γαυρομανῶ Μ.Φιλήντ., Νουμάς 529 σ. 181—Λεξ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαύρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μανῶ.

1) Γαυριᾶζω 4, ὁ ἰδ. Λεξ. Πρω. Δημητρ. 2) Γαυριᾶζω 5, ὁ ἰδ. Μ.Φιλήντ., ἐνθ' ἄν. : Ποίημα.

Μετὰ ὄνειρον ὥραϊο περίλυπος πλανεῖμαι
σὲ ἀγροὺς ποὺ οἱ ὄργιακοὶ χυμοὶ γαυρομανᾶνε

γαυρομαχῶ Γ.Βλαχογιάνν., Λόγ. κι ἀντίλογ., 113.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαύρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -μαχῶ.

Γαυριᾶζω 4, ὁ ἰδ. : Ὁ χοντρονιὸς ὁ Κοπανᾶς κ' ἡ λιγερίτσα ἡ Πιπέρω, μόλις ἀνταμωθήκανε μιὰ μέρα, καθὼς ἤ-τανε καὶ γαυρομαχισμένοι, εὐθὺς ἀγαπηθήκανε. Συνών. ἰδ. ἐν λ. γαυρίζω.

γαῦρος ὁ, σύνθηθ.

Κατὰ Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 257, ἐκ τοῦ Ἑλλη-νιστ. οὐσ. ἔγγραυλις, κατ' ἀναλογικὸν μεταπλασμὸν ἐκ τοῦ πληθ. ἔγγραυλεις πρὸς τὰ εἰς -ος ὄν. ἰχθύων (*ἔγγραυ-λος>*γγραῦλος>*γρᾶῦλος>*γλαῦρος>γαῦρος). Πιθανωτέρα ἐν τούτοις φαίνεται ἡ προέλευσις ἐξ ἀμαρτ. Βυ-ζαντ. γραυλόπαστον, πιστουμένου ἐκ τοῦ παρὰ Προδρόμω ἔγγραυλοπαστοφάγος (III, 94· ἐκδ. Hesselting-Pernot, σ. 52), ὅθεν κατ' ἀπόσπασιν τοῦ α' συνθετ. (πβ. σπανοπά-γων>σπανός, κλπ.) *γρᾶῦλος>*γλαῦρος>γαῦρος.

Ὁ μικρὸς ἀγελαῖος ἰχθύς ἔγγραυλις ὁ ἐγκρασίχολος (engraulis encrasicholus), τῆς οἰκογενείας τῶν κλυπειδῶν (clupeidae), ὁμοιάζων πρὸς μικρὰν «σαρδέλαν», ἀλλ' ἰσχνό-τερος ταύτης καὶ ὀλιγώτερον γευστικὸς σύνθηθ. : Ὁ Μα-γιάτικος γαῦρος εἶναι νόστιμος σύνθηθ. Τὸ Μαγιάτικο γαῦρο τὸν κάνουν παστὸ πολλὰχ. Ἐπῆρα δυὸ λίτρες γαῦρο Ἰθάκ. Ὁ γαῦρος γίνεται τηγανητός, ἀλλὰ καὶ βραστός μὲ λίγο ζουμί καὶ λεμόνι Εὐβ. (Χαλκ. κ.ά.)

